

Kortelė:

957389_RegNr_I-2903-621/2014

<http://www.infolex.lt/tp/957389>

Administracinė byla Nr. I-2903-621/2014

Teisminio proceso Nr. 3-64-3-02365-2014-9

Procesinio sprendimo kategorija 15.2.3.2.; 74

(S)

ŠIAULIŲ APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS

S P R E N D I M A S

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2014 m. gruodžio 23 d.

Šiauliai

Šiaulių apygardos administracinio teismo teisėjas Žanas Kubeckas,

sekretoriaujant Palmirai Berberausienei,

nedalyvaujant pareiškėjui R. R.,

nedalyvaujant atsakovo Lietuvos valstybės, atstovaujamos Šiaulių tardymo izoliatoriaus, atstovui,

rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo R. R. skundą atsakovui Lietuvos valstybei, atstovaujamai Šiaulių tardymo izoliatoriaus, dėl neturtinės žalos atlyginimo.

Teismas, išnagrinėjęs pateiktą skundą,

n u s t a t ė:

Pareiškėjas R. R. (toliau – ir pareiškėjas) kreipėsi į teismą su skundu (2-4 b. l.) ir prašo priteisti iš Lietuvos valstybės, atstovaujamos Šiaulių tardymo izoliatoriaus (toliau – ir Atsakovas, Šiaulių TI), 10000 LT neturtinę žalą. Pareiškėjas skunde nurodė, kad Šiaulių TI buvo laikomas nuo 2011-12-02 iki 2013 m. gegužės mėn., pažeidžiant teisės aktų reikalavimus. Kalinimo Šiaulių TI laikotarpiu, pareiškėjui teko mažiau, kameros ploto, nei numatyta teisės aktuose. Patalpos, kuriose buvo laikomas pareiškėjas, neatitinka higienos normų reikalavimų, kameroje lakstydavo tarakonai, trūko gryno oro. Maistas buvo nekokybiškas, jo trūko. Dėl to pablogėjo pareiškėjo sveikata, kadangi jis serga ŽIV. Pareiškėjas patyrė stresą, pergyveno, patyrė nepatogumus bei dvasinį sukrėtimą, pablogėjo jo sveikata.

Atsakovo Lietuvos valstybės atstovas Šiaulių TI atsiliepime į pareiškėjo skundą (9-17 b. l.) prašė jį atmesti kaip nepagrįstą. Atsiliepime nurodė, kad pagal Kalėjų departamento prie Lietuvos

Respublikos teisingumo ministerijos direktoriaus 2010 m. gegužės 11 d. įsakymo Nr. V-124 „Dėl didžiausio tardymo izoliatoriuje ir areštinėje leidžiamų laikyti asmenų skaičiaus ir minimalaus ploto, tenkančio vienam asmeniui, tardymo izoliatoriaus ir areštinės kameroje nustatymo“ 1.3 punktą vienam asmeniui tenkantis minimalus plotas tardymo izoliatoriaus ir areštinės kameroje negali būti mažesnis kaip 3,6 kv. m. Taip pat nurodė, jog pareiškėjas į Šiaulių tardymo izoliatorių pirmą kartą etapuotas 2011-12-14 ir įstaigoje periodiškai laikytas iki 2013-05-17. Kadangi kameroje esančių asmenų skaičius niekada nėra pastovus, pareiškėjui periodiškai tekdavo nuo 1,58 kv.m iki 10,01 kv.m gyvenamojo ploto, o tai leidžia daryti išvadą, jog tik tam tikrais atvejais pareiškėjui galimai teko mažesnis kalinimo kameros plotas nei nustatyta norma, o periodiškai ji netgi buvo viršijama. Atsakovas atkreipia Teismo dėmesį į asmenų laikymo kardomojo kalinimo įstaigose specifiką: toje pačioje kameroje laikomų asmenų skaičius per tą pačią parą nėra pastovus (dalis kviečiama pas ikiteisminio tyrimo pareigūnus, etapuojama į teismus, areštines, pataisos namus ir atitinkamą laiką nebūna kameroje). Pabrėžė, kad pareiškėjas Šiaulių TI per skundžiamą laikotarpį buvo laikomas 473 dienas. Be to, pasivaikščiojimo laiku (1 val. kiekvieną dieną), medicininių apžiūrų metu, prausimosi metu pareiškėjas nebūdavo gyvenamojoje kameroje, kas rodo, jog asmens buvimas kameroje nebuvo nepertraukiamas.

Pareiškėjo laikymo Šiaulių tardymo izoliatoriuje metu jo laikymo nebuvo atlikta sąlygų atitikimo higienos reikalavimams patikrinimai.

Kalėjimų departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos direktoriaus 2009 m. liepos 10 d. įsakymu Nr. V-176 patvirtintų Tardymo izoliatorių įrengimo ir eksploatavimo taisyklių 13 punkte nustatyta, kad gyvenimo ir buities sąlygos kameroje turi atitikti Lietuvos Respublikos higienos normas. Tardymo izoliatorių įrengimo ir eksploatavimo taisyklių 2 punktas nustato: Taisyklės taikomos naujai statomiems, rekonstruojamiems ar kapitaliai remontuojamiems tardymo izoliatoriams. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. kovo 30 d. įsakymu Nr. V-241 patvirtintos Lietuvos higienos normos HN 76:2010 „Laisvės atėmimo vietos: bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“ 2 punktas įtvirtina analogiško pobūdžio nuostatą: veikiančioms laisvės atėmimo vietoms taikomi tik tie šios higienos normos reikalavimai, kurie nesusiję su pastato ar patalpų rekonstrukcijos darbais. Šiaulių tardymo izoliatorius pastatytas ir įrengtas iki Kalėjimų departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos direktoriaus įsakymo „Dėl tardymo izoliatorių įrengimo ir eksploatavimo taisyklių patvirtinimo“ ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos higienos normos HN 76:2010 „Laisvės atėmimo vietos: bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“ patvirtinimo“ įsigaliojimo, todėl nagrinėjamu atveju, analizuojant pareiškėjo laikymo įstaigoje sąlygas, taikytinos tik tos Taisyklių nuostatos ir tie Higienos normos reikalavimai, kurie nesusiję su pastato ar patalpų rekonstrukcijos darbais. Atsižvelgiant į išdėstyta, atsakovas pabrėžia, jog negalima konstatuoti įstaigos neteisėto veikimo, kiek tai liečia pareiškėjo argumentus dėl nepakankamo šviesos patekimo į patalpas, drėgmės ar šalčio, ventiliacijos nebuvimo, nes šie įrengimo reikalavimai susiję su pastato ar patalpų rekonstrukcijos darbais. Pagal Higienos normos 24 punktą, gyvenamosios patalpos turi būti vėdinamos per langus, išskyrus patalpas, kuriose veikia mechaninė patalpų vėdinimo ar kondicionavimo sistema. Šiaulių tardymo izoliatoriaus gyvenamosios kameros yra vėdinamos natūraliu būdu (per langus bei duris). Mikroklimato parametrai kameroje priklauso nuo kamerų įrengimo, jose esančių asmenų skaičiaus ir kitų aplinkybių (tokių, kaip lauko temperatūra, asmenų judėjimas į kamerą ir iš jos ir kt.). Kadangi Šiaulių tardymo izoliatoriuje dėl pastato statuso negali būti atliekami rekonstrukcijos ar kapitalinio remonto darbai, Higienos normos HN 76:2010 reikalavimai, susiję su šiais darbais netaikytini ir įstaiga negali būti pripažįstama atsakinga dėl nustatomų šių reikalavimų pažeidimų. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, atsakovas pabrėžia, jog negalima konstatuoti įstaigos neteisėto veikimo, kiek tai liečia pareiškėjo argumentus dėl nepakankamo dienos šviesos patekimo į kamerą, šalčio ar drėgmės, nes šie įrengimo reikalavimai susiję su pastato ar patalpų rekonstrukcijos darbais.

Atsakovas pabrėžia, kad įstaiga veikia 1911 m. pastatytame pastate nuolatinio perpildymo sąlygomis. Šiaulių tardymo izoliatoriaus administracija dėl objektyvių priežasčių ne visuomet turi galimybę užtikrinti vienam asmeniui 3,6 kv.m ploto, bet tokia situacija nėra pastovi ir priklauso ne

nuo institucijos kompetencijai priklausančių veiksmų atlikimo ar neatlikimo, įstaiga negali daryti įtakos suimtųjų (nuteistųjų) skaičiui ir nėra atsakinga už nustatyto kalinamųjų asmenų skaičiaus reikalavimo viršijimą. o jų nepriimti neturi teisinio pagrindo. Kai kurios kameros gali būti perpildytos ir vienam asmeniui tenkantis gyvenamosios patalpos plotas ne visada siekia teisės aktuose nustatytos ribos. Esant tokiai situacijai, tardymo izoliatoriaus administracija stengiasi, kad suimtieji ir nuteistieji, kurių laikymo sąlygos ne visiškai atitinka nustatytus reikalavimus, tokiomis sąlygomis būtų laikomi kuo trumpesnę laiką t.y. atsiradus galimybei perkelti į laisvesnes kameras. Kiekvienam kameroje laikomam asmeniui skiriamas inventorių, kuris yra numatytas teisės aktuose. Įstaigos administracija nuolat reikalauja iš suimtųjų ir nuteistųjų palaikyti tvarką kameroje, už kamerų valymą ir tvarką atsakingi patys nuteistieji bei suimtieji. Valymo inventorių bei priemonės į kameras išduodamos pagal suimtųjų/nuteistųjų prašymus, po valymo užbaigimo gražinamas atgal į valymo inventorių laikyti skirtą patalpą. Kiekviename režiminio korpuso aukšte yra išskirta spintelė valymo inventorių laikyti. Kamerų remontas Šiaulių tardymo izoliatoriuje atliekamas pagal iš anksto sudarytą planą ir esamus materialinius, finansinius ir darbo resursus, o taip gavus tam skirtas lėšas iš valstybės biudžeto. Suimtieji ir nuteistieji neretai piktybiškai niokoja valstybės turtą, gadina elektros instaliaciją, daužo apšvietimo lemputes, stiklus, klozetus, laužo langus, griaua sienes, kurios skiria klozetą nuo miegamųjų vietų, ir pan. Visiškai suremontuotose kameroje neretai tenka daryti pakartotiną remontą. Šiaulių tardymo izoliatoriaus kameroje langai vėdinimui pritaikyti, kameros yra vėdinamos natūraliu būdu per langus ir tai atitinka Lietuvos higienos normos HN 76:2010 reikalavimus. Atsakovas pažymi, kad Šiaulių tardymo izoliatoriaus pastatas įtrauktas į LR nekilnojamojo vertybių sąrašą, todėl kai kurių nuolat nustatomų trūkumų pašalinti neįmanoma (t.y. neįmanoma padidinti natūralios apšvietos gyvenamosiose kameroje, kadangi nėra galimybės padidinti langų angas, nėra galimybės įrengti papildomą ventiliacijos sistemą ir padidinti oro judėjimo greitį bei sumažinti santykinę drėgmę, sureguliuoti oro temperatūrą). Apgyvendinti asmenys, kurie reguliariai vėdina, prižiūri ir tvarko savo kameras, neturi problemų dėl atsirandančio pelėsio ar drėgmės gyvenamosiose kameroje.

Visose Šiaulių tardymo izoliatoriaus kameroje yra įrengtas veikiantis sanitarinis mazgas. Tualetas nuo likusio kameros ploto yra atskirtas sienele, kuri yra ne žemesne kaip 1,5 m aukščio. Toks sanitarinio mazgo įrengimas atitinka galiojančių teisės aktų reikalavimus. Visuomenės sveikatos centras ne vieną kartą pasisakė, kad apšvietimo užtikrinimas yra susijęs su pastato rekonstrukcijos darbais, todėl šis reikalavimas Šiaulių tardymo izoliatoriui nėra taikomas.

Pažymėtina, kad Higienos norma HN 76:2010 nustato pareigas ne tik laisvės atėmimo vietų administracijai, bet ir laisvės atėmimo vietose laikomiems asmenims. Šio teisės akto 58 punkte nurodyta, kad laisvės atėmimo vietose laikomi asmenys privalo nuolat rūpintis švaros ir tvarkos palaikymu gyvenamosiose patalpose. Taigi, pareiškėjo nusiskundimai dėl iš sanitarinio mazgo sklindančio blogo kvapo, negali būti vertinami kitaip nei susiję su tuo metu, tose gyvenamosiose patalpose gyvenusių asmenų noru ir suinteresuotumu pasirūpinti švara ir tvarka. Atsakovas pažymi, jog pareiškėjas, ginčui aktualiais laikotarpiais, nesikreipė į įstaigos administraciją dėl to, kad jam ar kitiems nuteistiesiems nesudaromos sąlygos pasirūpinti švara ir tvarka gyvenamojoje patalpoje ar sanitariniame mazge.

Lietuvos higienos normos HN 76:2010 68 punkte nustatyta, kad laisvės atėmimo vietose laikomiems asmenims turi būti sudaryta galimybė prausti visą kūną po šiltu dušu ne rečiau kaip vieną kartą per savaitę. Vadovaujantis LR Suėmimo vykdymo 44 str. 4 d., Pataisos įstaigų vidaus tvarkos taisyklių (patvirtintos Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2003 m. liepos 2 d. įsakymu Nr. 194) 258 p. Šiaulių tardymo izoliatoriuje laikomiems asmenims vieną kartą per savaitę suteikiama teisė nusiprausti duše ir tai atitinka higienos normų reikalavimus.

Šiaulių tardymo izoliatoriaus Ūkio skyriaus 2014-10-13 pažymoje Nr. 62/08-277 yra nurodyta, kad Šiaulių tardymo izoliatoriaus režiminio korpuso gyvenamosios kameros įrengtos vadovaujantis Lietuvos higienos normos HN 76:2010 „Laisvės atėmimo vietos: bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“ ir Tardymo izoliatorių įrengimo ir eksploatavimo taisyklių, patvirtintų Kalėjimų departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos direktoriaus 2009 m. liepos 10 d.

įsakymu „Dėl Tardymo izoliatorių įrengimo ir eksploataavimo taisyklių patvirtinimo“ Nr. V-176 ir reikalavimais. Minėtoje pažymoje nurodytas ir kamerose esantis inventorių, kuriais aprūpinami nuteistieji/suimtieji.

Pareiškėjo pretenzijos atsakovui už šį laikotarpį laikytinos nepagrįstomis ir nesuteikiančiomis pagrindo Šiaulių tardymo izoliatoriaus pareigūnų veiksmus pripažinti neteisėtais. Nenustačius dėl šio laikotarpio Šiaulių tardymo izoliatoriaus neteisėtų veiksmų (vienos iš viešosios atsakomybės sąlygų), pareiškėjo reikalavimas dėl žalos atlyginimo už šį laikotarpį negali būti tenkinamas.

Pareiškėjas skunde teismui nurodo, kad Šiaulių tardymo izoliatoriuje jis nebuvo pilnai aprūpintas pirmo būtinumo higienos priemonėmis.

Pagal Lietuvos Respublikos suėmimo vykdymo įstatymo 1 straipsnio 1 dalį, suėmimą vykdančias įstaigas, suėmimo vykdymo tvarką ir sąlygas, taip pat asmenų, laikomų suėmimą vykdančiose įstaigose, teisinę padėtį nustato pastarasis įstatymas. Įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad kiekvienam suimtajam nemokamai suteikiama atskira miegamoji vieta ir patalynė. Vadovaujantis to paties teisės akto 44 straipsnio 2 dalimi, suimtiesiems užtikrinamos gyvenamųjų patalpų ir buities sąlygos, atitinkančios Lietuvos Respublikos higienos normas. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. kovo 30 d. įsakymu Nr. V-241 patvirtintos Lietuvos higienos normos HN 76:2010 „Laisvės atėmimo vietos: bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“ 63 punktas nustato: laisvės atėmimo vietose laikomi asmenys turi būti aprūpinami švariais lovos skalbiniais, rankšluosčiais ir asmens higienos priemonėmis pagal teisės akto nustatytas normas [4.20]. Higienos normos 4.20 punktas nukreipia į Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. birželio 9 d. įsakymą Nr. 1R-139 „Dėl arešto, terminuoto laisvės atėmimo ir laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmės atliekančių nuteistųjų, suimtųjų ir vaikų (kūdikių), esančių patalpose namų vaikų (kūdikių) namuose, materialinio buitinio aprūpinimo normų patvirtinimo“, kurio 1.2 punktu patvirtintos Vyrų ir moterų, laikomų tardymo izoliatoriuose, ir nuteistųjų, atliekančių arešto bausmę ir laisvės atėmimo bausmę kalėjimuose, aprūpinimo apranga, patalpyne ir asmens higienos priemonėmis normos. Šiose patvirtintose normose numatyta asmens aprūpinimo tualetiniu popieriumi ir muilu normos. Pareiškėjas neturtinės žalos atsiradimą sieja su aplinkybe, jog tariamai jam išduodavo per mažai tualetinio popieriaus.

Atsakovas pažymi, kad pareiškėjui buvimo Šiaulių tardymo izoliatoriuje buvo išduodamas tualetinis popierius pagal nustatytas higienos normas. Šiaulių tardymo izoliatoriaus pareigūnai negali būti atsakingi už tai, kad savo darbe vadovaujasi teisės aktais bei nustatytomis normomis, todėl pareiškėjo pretenzijos dėl per mažo tualetinio popieriaus kiekio bei jo kokybės neturi pagrindo būti pripažintos pateisinamomis.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos higienos normos HN 76:2010 „Laisvės atėmimo vietos: bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“ nuostatomis (56-60 punktais), gyvenamosios patalpos turi būti kiekvieną dieną valomos drėgnuoju būdu, ant sienų ir lubų neturi būti pelėsių. Lietuvos Respublikos higienos normos HN 76:2010 58 punktas reglamentuoja, kad laisvės atėmimo vietose laikomi asmenys privalo nuolat rūpintis švaros bei tvarkos palaikymu gyvenamosiose patalpose. Teisės aktuose imperatyviai nustatyta pareiga patiems kamerose esantiems asmenims rūpintis švara ir tvarka patalpoje. Kamerų būklė priklauso pirmiausia nuo pačių jose laikomų asmenų elgesio: nesuinteresuoti palaikyti švarą ir tvarką ar tausoti įstaigos patalpas asmenys niokoja įstaigos turtą, blogina patalpų būklę. Taip pat teisės aktuose numatyta, kad kameroje turi būti valymo inventoriaus komplektas (šepetys grindims, šluostė, šiukšlių semtuvėmis ir kibiras). Dėl nepakankamo biudžeto finansavimo, Šiaulių tardymo izoliatorius neturi galimybės visas gyvenamąsias kameras aprūpinti valymo inventorių, tačiau esant poreikiui ir suimtiesiems (nuteistiesiems) paprašius, į kiekvieną kamerą išduodamas valymo inventoriaus komplektas, pasinaudojus juo, jis gražinamas atsakingiems pareigūnams. Atsakovas negali būti atsakingas už tai, jog įstaigoje kalinami asmenys nevykdo ar netinkamai vykdo jiems nustatytas pareigas, susijusias su švaros ir tvarkos palaikymo sąlygomis kamerose. Atsakovas niekaip neišskyrė

pareiškėjo iš kitų įstaigoje laikomų asmenų ir jam tyčia nesudarė blogesnių laikymo sąlygų ir netaikė kokių nors įstatymo nenumatytų apribojimų.

Ne rečiau kaip vieną kartą per mėnesį būtina atlikti gyvenamųjų patalpų pagrindinį valymą (sienų, lubų, grindų, langų, palangių, įrenginių, baldų ir kt.). Esant reikalui laisvės atėmimo vietų administracija privalo organizuoti profilaktinį aplinkos kenksmingumo pašalinimą (dezinsekciją, deratizaciją). Patalpų deratizacija įstaigoje vykdoma esant poreikiui.

Informuojame, kad patalpų (režiminio korpuso patalpų, gyvenamųjų patalpų, drausmės izoliatorių, paskirstymo kamerų, priėmimo paskirstymo skyriaus) priežiūra (valymas, dezinfekcija, deratizacija) iki 2012 metų Šiaulių tardymo izoliatoriuje buvo vykdoma vadovaujantis tuo metu galiojusiais teisės aktais ir jų nustatytais reikalavimais bei medicinos normomis. Vadovaujantis direktoriaus 2011-12-30 patvirtintu grafiku Nr. 20/01-2719 „Patalpų dezinfekcijos, dezinfekcijos ir deratizacijos grafikas 2012-2013 m.“, atliekama kamerų dezinfekcija, dezinfekcija ir deratizacija.

Lietuvos Respublikos bausmių vykdymo kodekso 173 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad arešto, terminuoto laisvės atėmimo ir laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmes atliekantys nuteistieji gauna maistą pagal fiziologines mitybos normas, o ligoniai, gydomi pataisos įstaigų gydymo įstaigose, – pagal dietinio maitinimo normas. Maistu šie nuteistieji aprūpinami nemokamai. Pagal Lietuvos Respublikos bausmių vykdymo kodekso 173 straipsnio 7 dalį, arešto, terminuoto laisvės atėmimo ir laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmes atliekančių nuteistųjų mitybos ir materialinio buitinio aprūpinimo normas nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija. Pagal Suėmimo vykdymo įstatymo 44 straipsnio 5 dalį, suimtiesiems tiekiamas maistas turi atitikti fiziologines mitybos normas ir, kiek įmanoma, jų religinius įsitikinimus. Maistu suimtieji aprūpinami nemokamai. To paties straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad suimtųjų mitybos ir materialinio aprūpinimo normas nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija. Pagal Fiziologinės mitybos normas nedarantiems vyrams, laikomiems kardomojo kalinimo ir laisvės atėmimo vietose, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. sausio 9 d. nutarimu Nr. 14, maisto energetinės vertės norma asmeniui per parą yra 2298 kcal. Skiriamų maisto produktų vidutinis paros kiekis vienam nedarbančiam vyrui, laikomam kardomojo kalinimo ir laisvės atėmimo vietose yra patvirtintas Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2002 m. rugsėjo 23 d. įsakymu Nr. 253 „Dėl skiriamų maisto produktų vidutinių paros kiekių ir paros maitinimo išlaidų normų asmenims, laikomiems kardomojo kalinimo ir laisvės atėmimo vietose, patvirtinimo“. Asmenys laisvės atėmimo vietose maitinami pagal Kalėjimų departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos direktoriaus 2011 m. balandžio 29 d. įsakymu Nr. V-138 patvirtintus valgiaraščius. Visi Šiaulių tardymo izoliatoriuje laikomi asmenys yra maitinami visaverčiu maistu pagal LR Vyriausybės patvirtintas fiziologines mitybos normas. Šis maistas yra subalansuotas iš pagrindinių maisto medžiagų, kurių bendra energetinė vertė atitinka žmogaus fiziologines mitybos paros normą.

Pareiškėjo laikymo Šiaulių tardymo izoliatoriuje laikotarpiu nebuvo atlikti Cheminiai tyrimai dėl fiziologinės mitybos normų atitikimo nustatytiems reikalavimams.

Duomenų apie tai, jog būtent pareiškėjui Šiaulių tardymo izoliatoriuje buvo tiekiamas teisės aktų reikalavimų neatitinkančios energinės vertės maitinimas, įstaiga neturi. Pareiškėjas tokių duomenų taip pat nepateikia. Pareiškėjo reikalavimas, grįstas samprotavimais, nesudaro pagrindo konstatuoti teisės aktų reikalavimų netinkamo vykdymo.

Atsakovas pažymi, kad vadovaujantis Suėmimo vykdymo įstatymo 28 straipsniu bei Tardymo izoliatorių vidaus tvarkos taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2009 m. birželio 1 d. įsakymu Nr. 1R-172, XV skyriumi, suimtieji turi galimybę maisto produktų ir būtiniausių jiems reikmenų įsigyti parduotuvėje ne rečiau kaip kartą per 10 dienų, tačiau teisės aktuose nėra numatyta galimybė asmenims, esantiems tardymo izoliatoriuose, maisto produktų gauti iš laisvės.

Šiaulių TI akcentavo, kad pareiškėjo dėstomos neturtinės žalos atsiradimą sąlygoti galinčios aplinkybės neįrodo realaus neturtinės žalos egzistavimo fakto. Pareiškėjas savo skundą grindžia abstrakčiais argumentais, reiškia bendro pobūdžio nusiskundimus, nebūtinai sąlygotus laikymo sąlygų, kurių nepagrindžia jokiais įrodymais. Pareiškėjas nepateikia jokių duomenų, kurie leistų konstatuoti patirtą neturtinę žalą, kurią būtų galima susieti su asmens laikymo Šiaulių TI sąlygomis. Remdamasis šiomis aplinkybėmis, Šiaulių TI manė, kad pareiškėjo teiginiai apie patirtą neturtinę žalą yra nepagrįsti. Papildomai nurodė, kad Šiaulių TI pagal galimybes įgyvendino ir siekė įgyvendinti galiojančius teisės aktus, nagrinėjamu atveju nebuvo neigiamo veikimo, nukreipto išimtinai prieš pareiškėją, pareiškėjo laikymas teisės aktų neatitinkančiomis sąlygomis buvo su pertraukomis ir tik periodinis, neigiamas veikimas buvo mažareikšmis ir nesukėlęs ilgalaikių neigiamų pasekmių.

Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies.

Nagrinėjamoje byloje pareiškėjas R. R. skundu kreipėsi į teismą, prašydamas priteisti jam neturtinės 10000 LT žalos atlyginimą už laikotarpį nuo 2011-12-02 iki 2013 m. gegužės mėn. Neturtinę žalą pareiškėjas kildina iš esmės iš neteisėtų valdžios institucijos veiksmų neužtikrinant jam tinkamų kalinimo sąlygų Šiaulių tardymo izoliatoriuje.

CK 6.271 straipsnio 1 dalis nustato, kad žalą, atsiradusią dėl valstybės valdžios institucijų neteisėtų aktų, privalo atlyginti valstybė iš valstybės biudžeto nepaisydama konkretaus valstybės tarnautojo ar kito valstybės valdžios institucijos darbuotojo kaltės. Šioje įstatymo normoje numatytos civilinės atsakomybės subjektas yra specialusis – viešas asmuo (valstybė arba savivaldybė). Šis atsakomybės subjekto ypatumas (viešas asmuo) lemia šioje įstatymo normoje numatytos civilinės atsakomybės taikymo ypatumus, kadangi valstybės civilinė atsakomybė atsiranda esant trimis sąlygoms (civilinė atsakomybė be kaltės): valstybės valdžios institucijų neteisėtiems veiksams (neveikimui), žalai ir priežastiniam ryšiui tarp valstybės valdžios institucijų neteisėtų veiksmų (neveikimo) ir žalos. Todėl reikalavimas dėl žalos (tiek turtinės, tiek neturtinės), kuri kildinama iš valdžios institucijų neteisėtų veiksmų, atlyginimo gali būti tenkinamas nustačius minėtų civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygų visumą. Nesant bent vienos iš šių sąlygų viešojo atsakomybė negalima.

Tam, kad būtų konstatuotas neteisėtumas CK 6.271 straipsnio prasme, reikia nustatyti, jog valdžios institucijos darbuotojai neveikė taip, kaip pagal įstatymus privalėjo veikti, neįvykdė jiems teisės aktais priskirtų funkcijų arba nors ir vykdė šias funkcijas, tačiau veikė nepateisinamai aplaidžiai, pažeisdami bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai. Sprendžiant dėl atitinkamos valstybės valdžios institucijos (jos pareigūnų) veikos neteisėtumo (CK 6.271 straipsnio prasme), kiekvienu atveju yra būtina nustatyti, kokios konkrečios teisės normos, kurios reglamentuoja skundžiamos institucijos veiklą, buvo pažeistos, kaip būtent šie pažeidimai pasireiškė asmeniui, teigiančiam, kad jis dėl tokių veiksmų (neveikimo) patyrė žalą, taip pat tai, ar atitinkamos pasekmės (jei jos nustatomos) atsirado būtent dėl tų valstybės institucijų, pareigūnų neteisėtų veiksmų.

Kadangi pareiškėjas neturtinę žalą kildina iš netinkamų kalinimo sąlygų, todėl nagrinėjamoje byloje aktualus Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 3 straipsnis, kuris nustato, kad niekas negali būti kankinamas, patirti nežmonišką ar žeminantį jo orumą elgesį arba būti taip baudžiamas. Europos Žmogaus Teisių Teismas (toliau – ir EŽTT) yra pažymėjęs, kad Konvencijos 3 straipsnis įtvirtina vieną pagrindinių demokratinės valstybės vertybių, ji įtvirtina absoliutų kankinimo, nežmoniško ar žeminančio elgesio draudimą, toks draudimas nepriklauso nuo aukos elgesio (žr., pvz., 2011 m. sausio 20 d. EŽTT sprendimą *Mandic* ir *Jovic* prieš Slovėniją ir jame nurodytą teismo praktiką).

EŽTT savo jurisprudencijoje ne kartą yra išaiškinęs, kad Konvencija įpareigoja valstybę užtikrinti, kad asmens kalinimo sąlygos nepažeistų jo žmogiškojo orumo, kad šios priemonės vykdymo būdas ir metodas nesukeltų jam tokių kančių ir sunkumų, kurių intensyvumas viršytų neišvengiamai

kalinimui būdingą kentėjimo laipsnį, ir kad, atsižvelgiant į praktinius su įkalinimu susijusius poreikius, būtų adekvačiai užtikrinama jo sveikata ir gerovė. Valstybė turi garantuoti, kad kalinami asmenys būtų laikomi sąlygomis, kurios užtikrina, kad jų orumas būtų gerbiamas, o bausmių vykdymo būdai ir metodai nesukelia šiems asmenims didesnių ir intensyvesnių išgyvenimų už tuos, kurie yra neišvengiami asmeniui būnant kalinamu (žr. pvz., EŽTT 2000 m. spalio 26 d. sprendimą byloje *Kudla* prieš Lenkiją, 2001 m. liepos 24 d. sprendimą V. prieš Lietuvą).

Teismas atkreipia dėmesį ir į tai, kad EŽTT savo praktikoje yra ne kartą nurodęs, jog nepaprastai didelis kameros erdvės trūkumas yra labai reikšmingas faktorius sprendžiant, ar taikomos sulaikymo sąlygos buvo „žeminančios“ EŽTK 3 straipsnio požiūriu (žr., pvz., 2005 m. balandžio 7 d. sprendimą K. prieš Lietuvą; 2012 m. sausio 10 d. sprendimą *Ananyev* ir kiti prieš Rusiją). EŽTT ne kartą yra nurodęs, kad tais atvejais, kai pareiškėjams teko mažiau negu trys kvadratiniai metrai grindų ploto, kameros perpildymas turi būti laikomas toks didelis, kad savaime pateisina EŽTK 3 straipsnio pažeidimą (žr., pvz., 2011 m. sausio 20 d. EŽTT sprendimą *Mandic* ir *Jovic* prieš Slovėniją; 2012 m. sausio 10 d. sprendimą *Ananyev* ir kiti prieš Rusiją).

Lietuvos Respublikos kardomojo kalinimo įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad tardymo izoliatoriaus administracija, užtikrindama suėmimo vykdymo tvarką ir tinkamas asmenų laikymo tardymo izoliatoriuose sąlygas, vadovaujasi Lietuvos Respublikos Konstitucija, šiuo ir kitais įstatymais, Lietuvos Respublikos tarptautinėmis sutartimis, kitais nacionaliniais ir Europos Sąjungos teisės aktais. Pagal Kalėjimų departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos direktoriaus 2010 m. gegužės 11 d. įsakymo Nr. V-124 „Dėl didžiausio tardymo izoliatoriuje ir areštinėje leidžiamų laikyti asmenų skaičiaus ir minimalaus ploto, tenkančio vienam asmeniui, tardymo izoliatoriaus ir areštinės kameroje nustatymo“ 1.3.1 punktą vienam asmeniui tenkantis minimalus plotas tardymo izoliatoriaus kameroje negali būti mažesnis kaip 3,6 kv. m.

Byloje nustatyta, kad pareiškėjas į Šiaulių tardymo izoliatorių buvo pristatytas 2011-12-14 ir periodiškai laikytas iki 2013-05-17. Pareiškėjas buvo laikomas kameroje Nr. 32 (plotas 20,91 kv. m.), Nr. 15 (plotas 18,85 kv. m.), Nr. 46 (plotas 18,33 kv. m.), Nr. 9 (plotas 16,26 kv. m.), Nr. 20 (plotas 18,69 kv. m.), Nr. 97 (plotas 19,01 kv. m.), Nr. 22 (plotas 20,29 kv. m.), Nr. 14 (plotas 19,56 kv. m.) ir Nr. 7 (plotas 21,98 kv. m.). Iš byloje esančios pažymos matyti, kad pareiškėjas tam tikrais laikotarpiais buvo laikomas kameroje nepažeidžiant nustatytos vienam asmeniui, esančiam laisvės atėmimo ir kardomojo kalinimo įstaigoje, kameros ploto normos tais atvejais, kai buvo laikomas kameroje Nr. 9 laikotarpiu nuo 2011-12-16 iki 2011-12-21 bei kameroje Nr. 7 nuo 2013-05-03 iki 2013-05-06, o taip pat kai kameroje Nr. 32, 15, 46, 20, 97, 22, 14 kartu su pareiškėju buvo laikoma iki 5 asmenų imtinai, o kameroje Nr. 7 iki 6 asmenų imtinai. Tačiau iš pateiktos pažymos negalima nustatyti kada ir kiek laiko pareiškėjas buvo laikomas kameroje nepažeidžiant nustatytos vienam asmeniui, kameros ploto. Konstatuotina, jog kalėjimo Šiaulių TI laikotarpiu nuo 2011-12-02 iki 2013-05-17 periodiškai, išviso 451 dieną, pareiškėjas buvo laikomas sąlygomis, galimai pažeidžiančiomis teisės aktais nustatytą kameros plotą vienam asmeniui, t.y. vienam asmeniui, laikomam kameroje teko mažiau kaip 3,6 kv. m. ploto. Šiaulių TI administracija pažeidė pareiškėjo subjektinę teisę būti kalinamam kameroje, kurioje jam tektų ne mažiau nei 3,6 kv. m kameros ploto, t. y. neveikė taip, kaip pagal įstatymus ši institucija ar jos darbuotojai privalėjo veikti.

Pagal CK 6.250 straipsnio 1 dalį neturtinė žala – tai asmens fizinis skausmas, dvasiniai išgyvenimai, nepatogumai, dvasinis sukrėtimas, emocinė depresija, pažeminimas, reputacijos pablogėjimas, bendravimo galimybių sumažėjimas ir kt., teismo įvertinti pinigais.

Teismas atsižvelgia į tai, kad pareiškėjas Šiaulių TI, ilgą laiką buvo kalinamas galimai pažeidžiant nustatytos vienam asmeniui, esančiam laisvės atėmimo ir kardomojo kalinimo įstaigoje, kameros ploto normos reikalavimus, į pareiškėjo patirtus nepatogumus, kurių intensyvumas viršijo neišvengiamai kalinimui būdingus nepatogumus ir kurie žemina žmogiškąjį orumą, sukelia dvasines kančias. Vadovaujantis sąžiningumo, teisingumo ir protingumo kriterijais, teismas daro išvadą, kad pareiškėjas patyrė neturtinę žalą (dvasinius išgyvenimus, nepatogumus, pažeminimą),

kuri negali būti kompensuojama vien tik pareiškėjo teisių pažeidimo pripažinimu, o kalėdamas pas atsakovą aukščiau aptartomis sąlygomis, pareiškėjas patyrė pinigine išraiška apskaičiuotiną neturtinę žalą. Teismas taip pat atsižvelgia į tai, kad pareiškėjas buvo laikomas patalpose, kurios neatitiko higienos normų reikalavimų. Pareiškėjas nurodė, kad dėl netinkamų kalnimo sąlygų, jis turėjo sveikatos sutrikimų. Iš byloje esančios ligos istorijos matyti, kad pareiškėjas kalnimo Šiaulių TI laikotarpiu turėjo sveikatos sutrikimų, tačiau nėra pagrindo konstatuoti, kad šie sveikatos sutrikimai pareiškėjui atsirado būtent dėl netinkamų kalnimo sąlygų. Tačiau teismas įvertina ir tai, kad pareiškėjas turėdamas sveikatos sutrikimų ir būdamas blogesnėse kalnimo sąlygose, nei teisės aktų numatytos minimalios sąlygos, patyrė papildomus nepatogumus. Be to, teismas atsižvelgia ir į tai, kad byloje nenustatyta, jog atsakovas būtų sąmoningai siekęs pažeminti pareiškėjo orumą ar nežmoniška su juo elgtis, o tam tikras kalniamųjų privatumo, jų judėjimo laisvės apribojimas ir su tuo susiję neigiami išgyvenimai, patyrimai paprastai yra neišvengiama kalnimo pasekmė, susijusi su jo esme, tikslais ir saugiu vykdymu. Be to, pareiškėjas buvimo Šiaulių TI laikotarpiu turėjo galimybę pasivaikščioti gryname ore, pažeidimo laikotarpis nebuvo nepertraukiamas, pareiškėjui tenkanti kameros ploto norma nuolat kito. Taip pat teismas atsižvelgia ir į tai, kad pareiškėjas į teismą kreipėsi praėjus ilgam laiko tarpui po jo teisių pažeidimo, t.y. daugiau nei po metų ir 4 mėnesių.

Apskaičiuodamas neturtinės žalos dydį, t. y. įvertinęs pareiškėjo patirtus neigiamus dvasinius išgyvenimus pinigais, įvertindamas turimų įrodymų visumą, remdamasis teismų praktikoje taikytiniais neturtinės žalos vertinimo kriterijais (pvz., LVAT 2013 m. spalio 30 d. nutartyje Nr. A438-1194/2013 už 723 dienas priteista 2000 Lt neturtinės žalos atlyginimui, LVAT 2013 m. lapkričio 25 d. nutartyje Nr. A442-1860/2013 už 169 dienas priteista 550 Lt neturtinės žalos atlyginimui, LVAT 2014 m. rugpjūčio 18 d. nutartyje už 232 dienas priteista 5900 Lt neturtinės žalos atlyginimui, LVAT 2014 m. birželio 19 d. nutartyje Nr. A⁸⁵⁸-275/2014 už 330 dienų priteista 6600 Lt neturtinės žalos atlyginimui), pareiškėjo subjektinės teisės pažeidimo mastą ir trukmę, bei atsižvelgęs į Lietuvoje egzistuojančias ekonomines darbo užmokesčio bei pragyvenimo sąlygas (minimalią mėnesinę algą, vidutinį darbo užmokestį), teismas laiko, kad pareiškėjui padarytos neturtinės žalos dydis gali būti įvertintas 6800 Lt. Dėl šių priežasčių pareiškėjo reikalavimas priteisti jam 10000 Lt neturtinės žalos yra tenkinamas iš dalies.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 85-87 str., 88str.1 d. 5 p. teismas,

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo R. R. skundą tenkinti iš dalies. Priteisti pareiškėjui R. R. iš atsakovo Lietuvos valstybės, atstovaujamos Šiaulių tardymo izoliatoriaus, 6800 Lt (šeši tūkstančiai aštuoni šimtai litų) / 1969,42 EUR (vienas tūkstantis devyni šimtai šešiasdešimt devyni eurai 42 ct) neturtinei žalai atlyginti.

Spendimas per 14 dienų nuo jo paskelbimo gali būti skundžiamas apeliacine tvarka Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui tiesiogiai arba per šį teismą.

Teisėjas Žanas Kubeckas